DZIENNIK URZĘDOWY

Obwodu buskiego.

Część XI. wydana i rozesłana 30. listopada 1916.

336.

Do mieszkańców lubelskiego Jeneralnego Gubernatorstwa!

Przejęci niezłomną ufnością w ostateczne zwycięstwo ich broni, i życzeniem powodowani, by ziemie polskie, przez waleczne ich wojska ciężkiemi ofiarami rosyjskiemu panowaniu wydarte, do szczęśliwej wywieść przyszłości, Jego Cesarska i Królewska Mość Cesarz Austryi i Apostolski Król Węgier oraz Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki ułożyli się, by z ziem tych utworzyć państwo samodzielne z dziedziczną monarchią i konstytucyjnym strojem. Dokładniejsze oznaczenie granic Królestwa Polskiego zastrzega się. Nowe królestwo znajdzie w łączności z obu sprzymierzonemi mocarstwami rękojmie, potrzebne do swobodnego sił swych rozwoju. We własnej armii nadal żyć będą pełne sławy tradycye wojsk polskich dawniejszych czasów i pamięć walecznych polskich towarzyszy broni we wielkiej obecnej wojnie. Jej organizacya, wykształcenie i kierownictwo uregulowane będą we wspólnem porozumieniu.

Sprzymierzeni monarchowie, biorąc należny wzgląd na ogólne warunki polityczne Europy jakoteż na dobro i bezpieczeństwo własnych krajów i ludów, żywią niepłonną nadzieje, że obecnie spełnią się życzenia państwowego i narodowego rozwoju Królestwa Polskiego.

Wielkie zaś, od zachodu z Królestwem Polskiem sąsiadujące mocarstwa z radością ujrzą u swych granic wschodnich wskrzeszenie i rozkwit wolnego, szczęśliwego i własnem narodowem życiem cieszącego się państwa.

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier.

Jeneralny Gubernator.

Kuk, m. p.

337.

Do ludności Jeneralnych Gubernatorstw lubelskiego i warszawskiego!

Monarchowie sprzymierzonych mocarstw Austro-Węgier i Niemiec oznajmili Wam Swe postanowienie utworzenia z ziem polskich, wyzwolonych z pod jarzma rosyjskiego, nowego samodzielnego Królestwa Polskiego. W ten sposób urzeczywistnia się najgorętsze pragnienie Wasze, które od wieku przeszło — zdawało się napróżno — żywiliście.

Powaga i niebezpieczeństwa tych ciężkich chwil wojennych, oraz troska o wojska nasze, stojących w obliczu wroga, zmuszają nas zachować zarząd nowego państwa Waszego tymczasowo jeszcze w naszych rękach. Pragniemy jednak dać mu już teraz przy Waszym współudziale stopniowo urządzenia państwowe, które mają poręczyć trwałe ugruntowanie państwa Waszego, jego ukształtowanie i bezpieczeństwo.

Na pierwszem więc miejscu wojsko polskie.

Nie ustał jeszcze bój z Rosyą; w walce tej i Wy pragniecie wziąć udział. Stańcie więc przy nas jako ochotnicy i pomóżcie nam uwieńczyć zwycięstwo nasze nad Waszym prześladowcą.

Mężnie i z wielką chlubą walczyli obok nas bracia Wasi z Legionów Polskich; wstępujcie w ich ślady w nowo powstać mających oddziałach wojskowych, które w przyszłości, złączone z Legionami, utworzą Polskie Wojsko. Będzie ono dla Waszego nowego Państwa silną podporą i zapewni mu bezpieczeństwo na zewnątrz i wewnątrz.

Pod narodowemi Waszemi barwami i sztandarami, które nadewszystko umiłowaliście, macie osłaniać Ojczyznę Waszą. Znamy Waszą odwagę i płomienną Waszą miłość Ojczyzny — to też wzywamy Was do boju przy naszym boku.

Zgromadźcie Waszych do broni zdolnych mężów za przykładem walecznych Legionów Polskich i połóżcie we wspólnej na razie pracy z niemiecką i sprzymierzoną z nią austryacko-węgierską Armią podwaliny pod Armię Polską, w której pełne chwały tradycye Waszych dziejów wojennych odżyją na nowo w wierności i męstwie Waszych żołnierzy.

Ces.-Niemiecki Jen.-Gub.:	C. i k. austr.-węg. Jen.-Gub. wojsk.:
Beseler.	*Kuk.*

338.

Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępownaia do wojska Polskiego.

1. Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22. Listopada będą u wszystkich wójtów General-Gubernatorstwa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, któze chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska pojskiego. We większych miejscowościach i miastach zarządza się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń. Komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2. Przepisy dotyczące wieku.

Do listy zgłoszeń mogą się zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytoryum oswobodzonym przez zjednoczone wojska państw centralnych, o ile w ciągu roku, w którym się zgłaszają, kończą najmniej ośmnaście a najwyżej czterdzieści pięć lat zycia. Jeżeliby ochotnik we względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granicę wieku aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3. Wykluczeni od wstąpienia.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci, którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czci za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia. Do tej kategoryi nie będzie się jednak z reguły zaliczać przestępstw politycznych.

4. Wymagane dokumenta.

Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń, należy przynieść o ile możności swój paszport, metrykę urodzenia lub chrztu, oraz świadectwa szkolne.

Reflektujący na stanowiska oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie z następującym napisem:

1. Dokumenta (imię i nazwisko właściciela).
2. Miejsce zamieszkania i ulica.
3. Powiat.
4. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.
5. Numer listy ochotników.

Rubryki pod 4. i 5. będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu. Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę, która na odwrotnej stonie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdego sołtysa, jak również u każdej miejscowej Władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie Władze mają polecenie udzielać potrzebnych wyjaśnień i pomocy w każdym kierunku. W razie nie-

możności dostarczenia dokumentów do dnia zgłoszenia, można je dodatkowo w ten sam sposób złożyć u wójta albo w biurze zgłoszeń, gdzie dokonano zgłoszenia.

5. Wybór rodzaju broni.

Na razie tworzy się następujące rodzaje broni:
Piechota z oddziałami karabinów maszynowych;
Jazda;
Oddziały sanitarne;
Tabory.

Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszań dla jednego z powyższych rodzajów broni.

Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych, oraz taborów mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możności własnego konia, za którego po poprzedniem oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie.

O ostatecznem przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni, rozstrzyga Generał-Gubernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego, oraz stosownie do zapotrzebowania.

6. Obowiązki po zgłoszeniu się.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. „poświadczenie zgłoszenia“ zaopatrzone numerem, pod którym są zapisani w liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić po ostatniej stronie paszportu lub też w inny sposób starannie przechować. Od dnia zgłoszenia się ochotnicy muszą być gotowi każdej chwili do stawienia się celem zbadania przez lekarza wojskowego, a w razie uznania ich za zdatnych do służby, do natychmiastowego powołania pod broń. Aż do tej chwili mają oni o każdej zmianie mieszkania i miejsca pobytu donieść najdalej do pięciu dni ustnie lub listownie temu wójtowi lub biuru; w którem podjęli poświadczenie zgłoszenia, podając przytem dokładny nowy adres. Takie same zawiadomienie podać należy do wójta (miejscowej władzy policyjnej) nowego miejsca zamieszkania.

7. Badanie lekarskie.

Dzień i miejsce badania lekarskiego będą osobno podane do wiadomości. Przedstawienie ochotników do zbadania powinno się o ile możności odbywać zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policyi, które otrzymają w tej mierze bliższe objaśnienienia. Ochotnikom przyzna się w razie potrzeby bezpłatny przejazd, tudzież mieszkanie i utrzymanie w miejsce badania lekarskiego. Ponadto otrzyma każdy ochotnik 2 korony dziennie, jako wynagrodzenie za utratę zarobku.

8. Powołanie ochotników zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostanie uznany za zdolnego do służby otrzyma t. zw. „świadectwo przyjęcia“ i odpowiedni dopisek w paszporcie, lub w innym dokumencie stwierdzającym tożsamość osoby. Po zbadaniu lekarskiem ochotnik albo zaraz będzie wcielony do służby przy odnośnej formacyi wojskowej, albo też otrzyma tymczasowy urlop. W tym drugim wywypadku otrzyma nowozaciężny powołanie pod broń zapomocą „karty powoławczej“, którą należy wraz z paszportem i świadectwem przyjęcia przynieść do swojego oddziału. jako dokumenta legitymacyjne.

9. Przepisy obowiązujące nowozaciężnych którzy otrzymali „świadectwo przyjęcia“.

Kto przyjął świadectwo przyjęcia, tem temsamem należy do wojska polskiego i pozostaje od tej chwili począwszy aż do zawarcia pokoju do dyspozycyi władz woiskowych, i może być przez nie uwolniony jedynie w drodze „postępowania zwalniającego“. Jeżeli nowozaciężny, który przyjął świadectwo przyjęcia, uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału, staje się winnym dezercyi. To też aż do dnia wezwania go zapomocą karty powoławczej, ma w razie zmiany mieszkania lub miejsce pobytu postąpić w ten sam sposób, jak po wpisaniu na listę zgłoszeń (patrz punkt 6).

10. Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciężnemu, który otrzymał „świadectwo przyjęcia“ należy się przy wstąpieniu kwota 40 koron na pokrycie drobnych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Kto po zbadaniu lekarskiem zostanie odesłany tymczasowo na urlop, otrzyma zaraz 20 K resztę zaś w dniu wstąpienia do czynnej służby przy swoim oddziale.

11. Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupelnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik, otrzyma odpowiednią uwagę w paszporcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12. Narodowe i prawno-państwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armii polskiej zapewnić według prawa między narodowego uznanie, jako „wojsko państwa prowadzącego wojnę“ musi ona — o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne — być tymczasowo przyłączoną do wojska niemieckiego.

Co do poborów, żołdu, utrzymania, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13. Mundury, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskiemi narodowemi odznakami. W chorągwiach i sztandarach wojska polskiego odżyją znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonem polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych.

nastąpi osobno.

C. i k. Jenerał-Gubernator:

Karol Kuk.

339.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe w Polsce.

M. J. Präs. Nr. 15.832/16.

Ogłoszenie.

Uznając wzorowe i lojalnie zachowanie się mieszkańców obszaru należącego do Wojskowej Jeneralnej Gubernii Lubelskiej wobec c. i k. wojsk i urzędów i aby utrwalić w pamięci historyczną dla całego Narodu Polskiego ważność dnia 5. listopada, wydałem rozkaz, aby wszystkim sądownie i w drodze administracyjnej skazanym, **którzy na łaskę zasłużyli**, karę całkowicie albo częściowo darować.

Karol Kuk m. p. zbrojmistrz polny.

340.

Akcya zapomogowa.

Dla uświetlenia dnia Imienin Jego Cesarskiej Mości Cesarza i Króla Franciszka Józefa I, przekazała c. i k. Komenda Obwodowa Komitetowi ratunkowemu na cele humunitarne, dobroczynne i oświatowe w dniu 4. października b. r. następujące kwoty:

dla biednej ludności chrześcijańskiej . . .	K. 3000
„ „ „ wyznania mojżeszowego .	„ 1500
na szpitale	„ 2500
na dom izolacyjny w Nowym-Korczynie . .	„ 1000
na ochronki dziecięce	„ 1450
na Przytułki dla starców i kalek	„ 1500
na ochotnicze Straże ogniowe	„ 1600
na założenie Bibliotek oświatowych	„ 2050

Prócz tego rozdzieliła c. i k. Komenda Obwodowa w roku bieżącym (do 15. listopada) następujące zapomogi:

dla pojedynczych osób lub rodzin jednorazowo	K. 7322
„ „ „ „ „ miesięcznie	„ 4100
pogorzelcom wsi Gołuchów	„ 1220
dla szpitala w Busku	„ 500
„ „ „ Chmielniku	„ 3500
„ „ „ Stopnicy	„ 1000
„ domu izolacyjnego w Nowym-Korczynie .	„ 400
„ Ochronek, Przytułków i t. p.	„ 2450
„ Bibliotek i Towarzystw oświatowych .	„ 1500
na założenie względnie powiększenie szkoły w Oleśnicy	„ 7000
dla Sekcyi Kobiet przy Komitecie ratunkow.	„ 1300
w końcu powiatowemu Komitetowi ratunkowemu (wliczając do tego Komitety gminne)	„ 1120

341.

Dni ofiar.

Zbiórka ofiar pieniężnych urządzona przez c. i k. Komendę obwodową w dniach 4. do 8. października br. na rzecz c. k. austryackiego funduszu dla wdów i sierot, dla inwalidów i dla towarzystwa do zwalczania gruźlicy u wojskowych powracających do domu przyniosła kwotę 2149 koron 5 hal., 69 rubli 76 kop. i 7 Marek, którą c. i k. Komenda przesłała Ekspozyturze wymienionego funduszu przy c. i k. Wojskowem Jeneralnem Gubernatorstwie.

Zbiórka pieniężna na rzecz Towarzystwa Austryackiego Czerwonego Krzyża przyniosła kwotę 18662 koron 34 halerzy, którą przesłano do Zarządu tego towarzystwa we Wiedniu.

342.

Ustanowienie inspektorów szkolnych gubernialnych.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy ustanowił

cywilnych komisarzy przy c. i k. Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, radcę szkolnego Dra **Maryana Reitera** i profesora **Władysława Żłobickiego** gubernialnymi inspektorami szkolnymi.

343.

Rozpoczęcie czynności przez Towarzystwo „Polska Macierz Szkolna".

Po zatwierdzeniu statutów przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, rozpoczęło Towarzystwo Polska Macierz Szkolna, swe czynności na całym obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Siedziba Zarządu Okręgowego Towarzystwa dla obszaru Jenerał-Gubernatorstwa jest Lublin.

Zorganizowanie miejscowych Kół (§ 14 i 15 statutów) powierzył Zarząd następującym pełnomocnikom:

Dla b. Gubernii Piotrkowskiej: Tadeuszowi Malickiemu, Zygmuntowi Łempickiemu, Franciszkowi Grabowskiemu i dwom osobom, które wymienieni kooptowują.

Dla b. Gubernii Radomskiej: Mateuszowi Glogierowi, P. Mireckiemu, Feliksowi Myślińskiemu, z prawem kooptacyi jeszcze dwóch osób.

Na obszarze b. Gubernii Kieleckiej: Erazmowi Różyckiemu, R. Gawrońskiemu i Bolesławowi Markowskiemu, również z prawem kooptacyi jeszcze dwóch osób.

Na terenie Dąbrowy zatwierdzono tamtejszą Grupę miejscową jako tymczasowy Zarząd.

344.

Powiększenie Obszaru miast Buska i Chmielnika.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 21. października 1916.

Oznaczenie obszaru miast: Busko, Chmielnika, Dąbrowej, Jędrzejowa, Ostrowca, Sandomierza, Staszowa, Szczebrzeszyna, Wierżbnika, Włoszczowej, i Zamościa.

Na podstawie § 2. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 18. sierpnia 1916. Dz. rozp. Nr. 65 zarządza się co następuje:

§ 1.

Obszary miast: Buska, Chmielnika, Dąbrowej, Jędrzejowa. Ostrowca, Sandomierza, Staszowa, Szczebrzeszyna, Wierżbnika, Włoszczowej, i Zamościa rozszerza względnie oznacza się z ważnością od 1. listopada 1916, w następujący sposób:

1) obszar miasta Buska obejmuje obszar miejscowości Buska i Nadole,

2) obszar miasta Chmielnika rozszerza się na miejscowość Przedkościele (z gminy wiejskiej Chmielnik)

3) obszar miasta Dąbrowej rozszerza się na cały obszar gminy Dąbrowa,

4) obszar miasta Jędrzejowa zostaje rozszerzonym na położone na zachód od miasta, po r. 1864 z obszaru miejskiego wyłączone grunta, które niegdyś stanowiły własność klasztoru Cystersów w Jędrzejowie;

5) obszar miasta Ostrowca (obwód opatowski) rozszerza się na następujące części obszaru gminy Częstocice, na południe od dotychczasowej granicy miasta leżące: Stawiny, Klimkiewiczów, Filipów, Karolinów Bolesławów, Denkowski Staw, dalej na tę część miejscowości Ostówek, która do roku 1866, należała do miasta Ostrowca (skonfiskowano dobra kościelne), oraz na wszystkie parcele, położone w obrębie dotychczasowych granic miasta a wchodzące w skład gminy Częstocice;

6) obszar miasta Sandomierza rozszerza się na całe terytoryum miejscowości Zawichostkie Przedmieście (obecnie gmina Dwikozy) i Krakowskie Przedmieście czyli Krakówkę (z gminy Samborzec), które wyłączono z obszaru miejskiego w 1903 r.

7) obszar miasta Staszów (obwód sandomiersk) zostaje rozszerzony na należące dotąd do gminy Rytwiany miejscowości Staszówek i Księża wieś;

8) z obszaru miasta Szczebrzeszyn (obwód zamojski) wydziela się wieś Szperówkę i włącza ją do gminy Radecznicy;

9) obszar miasta Wierzbnik obejmuje dotychczasowy obszar tej miejscowości; pozostałych 16 miejscowości wydziela się z dotychczasowej gminy Wierzbnik i łączy je w samoistną gminę „Styków" z siedzibą administracyi gminnej w Stykowie;

10) obszar miasta Włoszczowej, do którego obecnie należy też Podzamcze, rozszerza się na terytoryum wsi Włoszczówki;

11) obszar miasta Zamościa rozszerza się na miejscowości Janowice małe i Podpole z gminy Zamość (Nowa osada).

§ 2.

Wszystkie grunta ukazowe, położone wśród nowych granic miejskich, włącza się do gmin miejskich.

§ 3.

Włączone do okręgów miejskich miejscowości (części miejscowości) wydziela się z dotychczasowego związku gminnego. Pozostałe po odgraniczeniu obszaru miejskiego części gmin zostają nadal w dotychczasowym związku gminnym z wyjątkiem miejscowości Denków (gmina Częstocice, obwód opatowski), którą włączą się do gminy Bodzechów, tudzież nowo utworzonej gminy Styków (§ 1. punkt 10).

§ 4.

Gmina miejska obejmuje z dniem jej rozszerzenia prawo i obowiązki oraz majątek i długi przyłączonych miejscowości względnie części miejscowości; rozdziału jaki okaże się potrzebnym, mają dokonać Komendy obwodowe.

Przyłączenie to nie narusza jednakowoż prywatno-prawnych zobowiązań i uprawnień gminy miejskiej względnie włączonych miejscowości (części miejscowości) ani istniejących koncesyi lub nabytych praw osòb trzecich.

§ 5.

Wcielone miejscowości (części miejscowości) podlegają od dnia ich wcielenia przepisom w danem mieście obowiązującym.

Dodatki oraz inne opłaty z włączonych miejscowości (części miejscowości) należy uiszczać aż do końca 1916 r. w tej samej wysokości i w tej samej kasie co dotąd.

§ 6.

Włączone miejscowości zachowują swój dotychczasowy zarząd i reprezentacyę tak długo, aż odnośne miasta (gminy) zaprowadzą w nich nową organizacyę zarządu. Ma to nastąpić najpóźniej do 1. grudnia 1916.

§ 7.

Dotyczące Komendy obwodowe mają jeszcze przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia stwierdzić i oznaczyć na miejscu stosownie do postanowień § 1. granice powiększonego obszaru miejskiego (gminnego) przy współudziale zastępców dotyczących gmin (miejscowości) i miasta tudzież szczególnie tem interesowanych właścicieli gospodarstw rolnych i przedsiębiorstw przemysłowych.

Do nich też należy staranie o utrzymanie tych granic w przyszłości i rozstrzyganie odnośnych sporów.

§ 8.

Konieczne zarządzenia z powodu rozszerzenia granic miejskich i wyłączenia pojedynczych miejscowości (części miejscowości) z terytoryów gminnych w sprawie przeniesienia względnie sprostowania ksiąg ludności i prowadzonych przez burmistrzów i wójtòw gmin rejestrów stanu, w sprawach meldunkowych itp. mają wydać dotyczące Komendy obwodowe.

345.

Otwarcie szpitala w Chmielniku.

Podaje się do publicznej wiadomości, że z dniem 1. listopada br. został oddany do publicznego użytku nowo otworzony szpital powszechny pod wezwaniem św. Stanisława w mieście Chmielniku.

346.

Zaopatrywanie ludności w niezbędne artykuły.

§ 1.

Niezbędne artykuły.

Niezbędnymi artykułami w zrozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie rzeczy, służące ludziom do zaspokojenia koniecznych potrzeb życiowych lub zwierzętom domowym jako pożywienie, jak również przedmioty, służące do wytwarzania takich rzeczy.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Jenerał-Gubernatorstwo może rozporządzić, aby każdy, kto ma w zapasie pewne niezbędne artykuły, zgłosił ten zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli niezbędne artykuły należą do innej osoby, należy w zgłoszeniu podać osobę, uprawnioną do rozporządzenia nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorye osób — jak wytwórcy, handlarze, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jenerał-Gubernatorstwa oznaczy, w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona Komenda obwodowa.

§ 3.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie Komendy obwodowej — chociaż nie istnieje obowiązek zgłaszania — udzielić organom c. i k. Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2, co do zapasów niezbędnych artykułów, znajdujących się w jego przechowaniu.

§ 4.

Urzędowe dochodzenia.

Komenda obwodowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domowe, czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielania wyjaśnień. (§ 3).

Jeżeli zaniedbano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia. lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą, ponosi koszta dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

§ 5.

Wywłaszczenie.

Dla zapewnienia zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły może Jenerał-Gubernatorstwo zarządzić wywłaszczenie zapasów takich artykułów i zajęcie ich aż do ukończenia postępowania wywłaszczeniowego. Zajęcie może zarządzić także Komenda obwod.

Z pod wywłaszczenia są wyjęte płody rolne, wyjęte z pod zajęcia według § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11. czerwca 1916, Nr. 61 Dz. rozp., oraz inne niezbędne artykuły, których uprawniony do rozporządzania nimi potrzebuje dla własnego utrzymania i utrzymania swoich domowników lub dla dalszego prowadzenia swego przedsiebiorstwa rolnego lub przemysłowego.

§ 6.

Wynagrodzenie.

Jeżeli co do wynagrodzenia za wywłaszczone zapasy nie doszło do skutku porozumienie z wywłaszczonym, oznaczy wysokość wynagrodzenia Komenda obwodowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców i jednego zastępcy gminy, w której zapasy są złożone, gdy jednak chodzi o przedmioty, podlegające szybko zepsuciu, po wysłuchaniu jednego rzeczoznawcy, Komenda obwodowa może przy oznaczaniu wynagrodzenia przywołać także innych interesentów lub zastępców interesowanych urzędów.

Wywłaszczony musi po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia oddać na żądanie Komendy obwodowej zapasy organom, przez nią wskazanym, za wypłatą wynagrodzenia lub za złożeniem go do depozytu sądowego.

Jeżeli wynagrodzenie wynosi tysiąc koron lub więcej, lub jeżeli zostało oznaczone poniżej kwoty szacunkowej, proponowanej przez rzeczoznawców, może wywłaszczony zażądać w ciągu czternastu dni po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia decyzyi sądowej co do swego roszczenia o wynagrodzenie.

Sąd rozstrzyga w postępowaniu incydentalnem.

§ 7.

Opublikowanie.

Niezależnie od ogłoszenia z mocą obowiązującą rozporządzeń, zarządzeń i nakazów Jenerał-Gubernatora (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 25. sierpnia 1915, Nr. 34 Dz. rozp.) będą przepisy, wydane na mocy tego rozporządzenia, podane do publicznej wiadomości w dziennikach, urzędowych tych obwodów, w których mają obowiązywać, oraz przez ogłoszenie w dziennikach, przybicie w miejscu publicznem i w inny sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

§ 8.

Postanowienia karne.

1. Kto zaniedba zgłoszenia lub nie udzieli wyjaśnienia, przepisanego według § 2 lub § 3, lub podaje przytem nieprawdziwe dane, lub kto przytem współdziała,

2. Kto zapasy niezbędnych artykułów lub części takich zapasów, których zajęcie lub wywłaszczenie zarządzono w myśl § 5, zataja, usuwa bezprawnie z miejsca, gdzie są złożone, lub wzbrania się oddać takie wywłaszczone zapasy, będąc do tego obowiązanym,

będzie karany przez Komendę obwodową — o ile czyn nie popada pod surowszy przepis karny — grzywną do dziesięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec utratę zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów (§ 4) orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

347.

Paszporty i Karty tożsamości.

A. Paszporty.

Na podstawie reskryptów Wojsk. Gen. Gubernatorstwa z 22. sierpnia 1916 N. A. Praes. Nr. 12364, względnie z 28. sierpnia 1916 N. A. Nr. 51346, zarządza się co następuje:

1) Kto przekracza granicę obszaru okupacyi, winien mieć paszport podróżny.

2) Paszporty podróżne będą wystawiane tylko na podstawie pisemnej prośby.

Prośbę tę wolną od opłaty stemplowej, należy wnieść do c. i k. Komendy. Można ją podać przez pocztę, albo osobiście, albo też przez trzecią osobę.

Prośba powinna zawierać: 1) miejsce przeznaczenia podróży, 2) cel podróży, 3) prawdopodobny czas trwania podróży.

Dołączyć należy: 1) fotografię w formacie wizytowym, wiernie oddającą wygląd podróżnego, zaopatrzoną na odwrotnej stronie potwierdzeniem właściwej gminy co do tożsamości osoby i stałego miejsca zamieszkania, 2) stary paszport, którego ważność ubiegła.

3) Przedłużenie paszportów podróżnych znosi się; w przyszłości będą więc wszystkie paszporty, których ważność upłynęła, zastępione nowo wystawionymi. Wyrywanie lub odklejanie fotografii ze starego paszportu jest zabronione.

4) Przed wydaniem nowego paszportu podróżnego będą paszporty, których ważność upłynęła, odebrane i w akcie przechowane.

5) Pozwolenia na podróż do Krakowa i do Wiednia będą udzielane tylko w wypadkach, których nagłość należy dokładnie uzasadnić.

6) Paszporty podróżne nie będą doręczane osobom pośredniczącym: odbiorca ma własnoręcznie odbiór paszportu potwierdzić.

B. Karty tożsamości.

Na podstawie powyżej powołanych reskryptów c. i k. Wojsk. Gen. Gubernatorstwa zarządza się:

1) Aby zapobiec nadużyciom przy użyciu kart tożsamości, jako dokumentów podróżnych dla obszaru austr. węg. okupacyi, muszą karty tożsamości, wydawane dla celów podróżnych, począwszy od 1. listopada 1916, być zaopatrzone także i fotografią.

Począwszy od 1. listopada 1916, tracą dotychczas wydane karty tożsamości swą ważność, jako dokumenty podróżne i należy je uważać tylko za papiery legitymacyjne, nawet jeżeli są zaopatrzone jeszcze ważną datą, t. zn., że z kartami tożsamości, wystawionemi przed 1. listopada 1916 nie wolno udawać się w podróż. Przeciwdziałający będą surowo karani.

2) Kto więc chce podróżować po obszarze austr. węg. okupacyi winien, począwszy od 1. listopada posiadać katrę tożsamości z fotografią.

2) Karty tożsamości będą począwszy od tego terminu, wystawiane tylko na podstawie piśmiennej prośby.

Podanie to, wolne od opłaty stemplowej, należy wnieść do c. i k. Komendy obwodowej.

Można je podać przez pocztę albo osobiście, albo też przez trzecią osobę w dzienniku podawczym.

Karty tożsamości będą udzielane tylko dla podróży po obszarze austr. węg. okupacyi.

Do prośby dołączyć należy, fotografię oddającą wiernie wygląd petenta, zaopatrzoną na odwrotnej stronie potwierdzeniem właściwej gminy co do tożsamości osoby i stałego miejsca zamieszkania.

4) Karty tożsamości będą wystawiane najwyżej na trzy miesiące. Przedłużenie karty tożsamości jest niedozwolone.

Po upływie jej ważności należy prosić o wystawienie nowej.

5) Także i karty tożsamości nie wręcza się pośrednikom. Odbiorca ma własnoręcznie odbiór karty tożsamości potwierdzić.

6) Przepustki graniczne z wyjątkiem stałych, wystawianych na 28 dni będą, począwszy od 1. listopada 1916, wystawiane tylko na podstawie paszportu podróżnego albo karty tożsamości z fotografią.

348.

Wozy Osobowe.

Wozami jednokonnymi może najwyżej 5 osób, dwukonnymi najwyżej 7 osób wliczając już furmana jechać.

Przekraczający ten przepis będą z powodu dręczenia zwierząt surowo karani.

349.

Zwalczanie Bandytyzmu.

Ponieważ stwierdzono w ostatnich czasach istnienie w Królestwie band rozbójniczych, złożonych ze zbiegłych jeńców wojennych i prawdopodobnie także z osób miejscowych, zaopatrzonych w broń, a grasujących przeważnie na granicy obszarów okupowa-

nych, zarządziła Naczelna Komenda reskryptem K. Nr. 3157/16, że w tego rodzaju wypadkach, prócz doraźnego postępowania przeciw złoczyńcy i współwinnym należy zastosować jeszcze następujące środki:

1. Domy względnie miejscowości, które służyły złoczyńcom za schronisko (kryjówkę), o ile zawczasu o tem zaniedbano donieść, należy spalić.

2. Naczelników gmin, co do których udowodniono że wiedzieli o pobycie złoczyńców na ich obszarze i o tem nie donieśli, należy traktować jako współwinnych.

3. Z podejrzanych miejscowości należy brać zakładników.

Powyższe zarządzenia należy wszechstronnie w gminie ogłosić.

350.

Wyrób i sprzedaż chleba i pieczywa.

Na podstawie §§ 7. i 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dzien. rozp. zarządzam co następuje;

§ 1. Do wyrobu chleba w sposób przemysłowy nie wolno używać mąki pszennej zarówno czystej, jak i zmieszanej z innymi gatunkami mąki.

§ 2. Chleb może być wyrabiany w sposób przemysłowy tylko we formie bochenków lub kukiełek, których waga wynosić ma najmniej 1 rosyjski funt.

Wypiek i sprzedaż małego pieczywa wszelkiego rodzaju (bułek, rogalków, bocheneczków i t. p.) jest zakazany.

Pod wyrobem w sposób przemysłowy rozumie się wszelki wyrób pieczywa w celu sprzedaży go osobom trzecim.

§ 3. Komendy obwodowe upoważnia się do zezwalania na wyjątki od przepisów §§ 1. i 2. w pojedynczych na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących wypadkach a zwłaszcza dla wypieku pieczywa w zakładach leczniczych, jak również dla celów dyetetycznych i religijnych.

§ 4. Piekarze, handlarze i wogóle wszyscy trudniący się sprzedażą chleba obowiązani są wydawać kupującym także chleb krajany w kawałki.

§ 5. Do przemysłowego wyrobu artykułów cukierniczych wszelkiego rodzaju wolno używać mąki pszennej lub żytniej w ilości nie przenoszącej 50 % ogólnej wagi ciasta.

§ 6. Wytwórcy i handlarze pieczywa i wyrobów cukierniczych, jak również przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie wszelkiego rodzaju mogą podawać gościom pieczywo i wyroby cukiernicze tylko na żądanie lub zamówienie.

Ustawianie naczyń z tymi wytworami na stołach, lub też podawanie tych wyrobów w naczyniach do dowolnego wyrobu jest zakazane.

§ 7. Piekarze, cukiernicy oraz osoby trudniące się sprzedażą pieczywa i właściciele przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich wszelkiego rodzaju obowiązani są umieścić w swoim lokalu przemysłowym w miejscu dla każdego widocznem, odbitkę tego rozporządzenia.

§ 8. Przekraczający niniejsze przepisy karany będzie po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dzien. rozp. o karaniu przekroczeń policyjnych i o postępowaniu policyjno-karnem grzywną do 2000 Kor. lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Prócz tego orzeczoną być może także utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze nie zmienia postanowień dotyczących wyrobu chleba i pieczywa dla Zarządu wojskowego.

§ 10. Komendy obwodowe obowiązane są czuwać nad wykonaniem tego rozporządzenia przez przeprowadzenie rewizyi w lokalach przemysłowych i lokalach sprzedaży przedsiębiorstw trudniących się przerabianiem mąki jakoteż przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

351.

Ograniczenie spożywania mięsa.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 r., Dz. rozp. Nr. 61, § 8., oraz z dnia 8-go września 1916 r., Dz. rozp. Nr. 68, § 1. zarządzam, co następuje:

§ 1. W obrębie całego Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego zakazuje się sprzedaży, przyrządzenia oraz spożywania surowego i przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, marynowanego, wędzonego i t. p.) mięsa wołowego, cielęciny, wieprzowiny, baraniny, koziny, gęsiny, gęsi, kaczek i kur jak również jadalnych części wnętrzności tych zwierząt we **wtorki, czwartki i soboty** każdego tygodnia.

Zakaz ten obowiązuje też w prywatnych (domowych) kuchniach.

§ 2. Rzeż wołów, cieląt, świń, baranów i kòz jest dozwolona wyłącznie tylko w rzeźniach, które wyznacza Komenda obwodowa stosownie do ilości mieszkańców i z uwględnieniem liczebnego stanu bydła i to oddzielnie od rzezi dla potrzeb wojskowych **w poniedziałki, środy i piątki** każdego tygodnia. W inne

dni tygodnia mają być rzeźnie zamknięte.

§ 3. Komendy obwodowe mogą dozwalać wyjątków od przepisów § 1. niniejszego rozporz. w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących, zwłaszcza szpitalom.

§ 4. Winni przekroczeń powyższych przepisów będą karani po myśli rozporz. Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Dz. rozp. Nr. 30 (o karaniu przekroczeń policyjnych i postępowaniu policyjno-karnem) grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy. Oprócz tego można orzec przepadek zwierząt na rzeź przeznaczonych wzgl. uzyskanego po ich zabiciu mięsa, które stanowiły powód postępowania karnego. Jeżeli wykroczenia dopuści się kupiec (rzemieślnik), to można ponadto orzec odebranie mu uprawnienia przemysłowego.

§ 5. Komendy obwodowe obowiązane są przez przeprowadzenie kontroli nawet i w mieszkaniach prywatnych czuwać nad wykonaniem tego rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

352.

Wycofanie dwudziestohalerzowych monet niklowych.

Stosownie do umowy zawartej przez Ministerstwo Królestw i Krajów reprezentowanych w Radzie Państwa z Ministerstwem Krajów św. korony węgierskiej z zastrzeżeniem dodatkowego wyjednania ustawowego zatwierdzenia, zarządza się całkowite wycofanie dwudziestohalerzowej monety niklowej, postanawiając co następuje:

1. Dwudziestohalerzowe monety niklowe wycofuje się z dniem 1-go stycznia 1917 r. z obiegu prawnego.

Te monety należy, przeto tylko jeszcze do 31-go grudnia 1916 r. włącznie przyjmować w obrocie prywatnym w miejsce zapłaty nominalnej, a to stosownie do postanowień art. XIX, ustawy z dnia 2-go sierpnia 1892 r., Dz. p. p. Nr. 126.

2. C. k. kasom i urzędom nie wolno więcej wydawać dwudziestohalerzowych monet niklowych. Natomiast mają je c. k. kasy i urzędy przyjmować do 30-go kwietnia 1917 r. włącznie przy wszystkich zapłatach i wymianie wedle wartości nominalnej, a to stosownie do postanowień artykułu XIX, ustawy z dnia 2-go sierpnia 1892 r., Dz. p. p. Nr. 126.

3. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

353.

Wybicie i wydanie żelaznej monety zdawkowej waluty koronowej po dwadzieścia halerzy.

Stosownie do umowy zawartej przez Ministerstwo Królestw i Krajów reprezentowanych w Radzie Państwa z Ministerstwem Krajów św. korony węgierskiej z zastrzeżeniem dodatkowego wyjednania ustawowego zatwierdzenia, będą aż do najwyższej kwoty 50 milionów koron wybite z żelaza monety zdawkowe po dwadzieścia halerzy.

Z jednego kilograma żelaza, ma się wytłoczyć 300 dwudziestohalerzówek, każda o średnicy 21 mm.

Wybicie tych monet nastąpi w obu terytoryach państwowych wyłącznie na rachunek dotyczącego państwa. Z 50 milionów koron tych monet, które mają być wytłoczone w obu państwach, będzie w Austryi wybitych 35 milionów koron, a w krajach świętej korony węgierskiej 15 milionów koron.

Na przedniej stronie dwudziestohalerzowych monet żelaznych wybitych w Austryi będzie uwidoczniona wśród wieńca z liści dębowych wartość, oraz rok wybicia, na przedniej stronie dwudziestohalerzowych monet żelaznych wybitych w krajach świętej korony węgierskiej wartość, a poniżej dwie skrzyżowane gałązki wawrzynowe. Zresztą monety te różnić się będą w wykonaniu swem od dwudziestohalerzówek niklowych tylko tem, że orzeł cesarski względnie święta korona węgierska na odwrotnej stronie monet żelaznych po dwadzieścia halerzy jest mniejszy.

Zresztą będą miały postanowienie ustawowe wydanie dla monety niklowej, względnie postanowienia układu monetarnego i wabitowego, zastosowanie takie do monet żelaznych po dwadzieścia halerzy.

Wydanie monet żelaznych po dwadzieścia halerzy ma być uskuteczniane przy wycofaniu równej kwoty monet niklowych. Stosownie do układu zawartego z Król. węg. Ministrem Skarbu rozpocznie się wydawanie tych monet z dniem 3-go sierpnia 1916 r.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

354.

Wykopywanie tłuszczów i kości.

Celem zaopatrzenia Kraju w dostateczną ilość tłuszczów dla celów technicznych, zarządziło c. i k. Wojskowe Jenerał-Gubernatorstwo wykopywanie tłuszczów i kości. Dokonywać tego mogą tylko wykopywacze, legitymowani przez Centralę surowych ma-

teryałów c. i k. wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa. Właściciele gruntów, na których dokonuje się wykopywania muszą udzielić bezinteresownego zezwolenia na to, mają jednak prawo żądać, aby rozkopane doły należycie przysypano.

Kto, nie posiadając legitymacyi od Centrali surowych materyalów Generał-Gubernatorstwa, wykopuje tłuszcze lub kości, przęwozi je, posiada, lub przerabia podlega karze, a prócz tego zapasy tych materyałów zostaną mu bez odszkodowania odebrane.

Wobec znacznej potrzeby tłuszczów i kości należy o każdej niedozwolonej manipulacyi tymi materyałami, względnie o każdem stwierdzonem przekroczeniu natychmiast donieść Komendzie obwodowej.

Wykopywania będą miały miejsce przeważnie w pobliżu dawnych pozycyi rosyjskich. Tłuszcz ma wygląd ciemno-brunaty, wydaje silny, niemiły odór i pakuje się zwykle we worki.

355.

Wytwarzanie oleju.

Ważność wytwarzania oleju z pestek owocowych czyni koniecznem zbieranie, przechowywanie i odstawianie tychże, wskutek tego zarządziło c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zbieranie takowych, rozporządzeniem R. S. Nr. 82880.

Jako wynagrodzenie za zebrane pestki owocowe będzie Komenda płacić 10 halerzy za kg. twardych pestek.

Wzywa się przeto ludność do zbierania tychże; zebrane pestki owocowe należy oddawać wójtom, którzy mają każdorazowo zgłaszać w Komendzie obwodowej zebrane ilości.

Podaje się następujące przepisy zbierania:

1.) Należy zbierać tylko pestki z wiśni i czereśni, śliw, mirabelli, renclaud, i moreli.

Brzoskwiniowe pestki nie przedstawiają żadnej wartości dla produkcyi oleju.

2.) Pestki pochodzić muszą z dojrzałych owoców. Pestki z owoców niedojrzałych zawierają bardzo małą ilość oliwy lichej wartości.

3.) Oddający pestki powinien je oczyścić i wysuszyć.

4.) Pestki schną najlepiej na słońcu, lub, przy odpowiedniej ciepłocie, na piecu. Przy tym ostatnim sposobie należy baczyć, aby się pestki nie upiekły, gdyż w takim razie nie przedstawiają one żadnej wartości dla produkcyi oleju.

5.) Szczególnie na to należy uwagę zwracać, aby się pestki różnych gatunków ze sobą nie pomieszały i aby każdy rodzaj osobno oddawać w miejscu odbioru.

6.) Pestki owoców gotowanych, lub suszonych mogą być także użyte.

7.) Pozostałe na niedostatecznie oczyszczonych pestkach części owoców, chociażby w najmniejszej ilości, obniżają wartość chociażby nawet dobrego zresztą towaru.

8.) Spleśniałe pestki nie mają żadnej wartości.

9.) **Przechowywanie:** Pestki muszą być przechowywane w miejscu suchem i przewietrzanem. W miejscach wilgotnych tworzy się łatwo pleśń i powoduje zepsucie pestek. Poleca się regularnie przewracać nagromadzone pestki, conajmniej codziennie, następnie zaś w regularnych odstępach czasu.

356.

Przymusowe ubezpieczenie budynków od ognia.

Wobec rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 5. czerwca 1916 w sprawie obrotu pieniężnego podaje się do ogólnej wiadomości, że **premie assekuracyjne mogą być płacone także w walucie koronowej wedle kursu wymiany każdocześnie ustanowionego.**

357.

Towarzystwo „Lubelskie Towarzystwo prawidłowego myśliwstwa“ zatwierdzenie statutów

Reskryptem c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie dnia 14/10. 1916 A. Nr. 105. 380 zezwolono towarzystwu „Lubelskie Towarzystwo prawidłowego myśliwstwa“ z siedzibą w Lublinie na podjęcie swych czynności w obszarze Gubernatorstwa.

358.

Oszczędzanie pośladów i odpadków zboża.

W celu jak najwięcej celowego spożytkowania wszelkich pośladów i odpadków przy czyszczeniu zboża, rzepaku, roślin strączkowych etc. zwraca się uwagę rolnikom, że nie należy tego wyrzucać i niszczyć, ale przeciwnie zbierać.

W swoim czasie zgłoszą się upoważnieni przez Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie, zakupujący, którzy te odpadki zakupią w celu fabrykacyi skoncentrowanej paszy dla bydła we fabryce, która w tym celu jest w Lublinie założona.

359.

Obrót kartoflami.

W uzupełnieniu rozporządzenia dotyczącego obrotu kartoflami E. V. 81586 z dnia 15. września 1916 postanawia się:

1. Cena maksymalna (a więc nie podstawowa) wynosi 5 K. 50 h. za 100 kg. na miejscu produkcyi, (pole lub folwark). Cena ta obowiązuje aż do nowego zbioru 1917.

2. Za kartofle dostarczone do 20. listopada 1916 wypłaci Centrala dla obrotu produktami rolnymi w Lublinie, premię w wysokości K 1 50 za każde 100 kg. Po dniu 20. listopada premie te nie będą wypłacane.

3. Uprawnionymi do zakupu kartofli w okupacyi są: Centrala dla obrotu produktami rolnymi w Lublinie, c. i k. Zakłady i Oddziały wojskowe przebywające w obrębie c. i k. wojskowej Jeneralnej Gubernii i nakoniec Komitety aprowizacyjne miast Kielce, Radom, Lublin, Piotrków, Noworadomsk, Końskie, Przedbòrz i Szydłowiec.

Instytucye powyższe mają prawo żądania sprzedaży kartofli po cenie K. 5 50 na miejscu produkcyi z dodatkiem premii K. 1 50 przed 20. listopada (czyli razem po 7. K. za 100 kg.). W razie odmowy sprzedaży przez producenta zarządzi się po zbadaniu sprawy przez c. i k. Komendę obwodową zajęcie i przymusowy odbiór kartofli z wykluczeniem premii.

4. Po dokonanej sprzedaży ktòrejkolwiek w wyżej wymienionej instytucyi otrzymuje producent piśmiennie potwierdzenie sprzedaży. O ileby kartofle nie były zabrane przez kupującego do dni 14 od dnia sprzedaży, umowa kupna gaśnie, i producent ma prawo i jest obowiązany po upływie tego terminu sprzedać towar innej uprawnionej do zakupna instytucyi.

360.

Zajęcie maku.

Na podstawie §§ 4 i 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. lipca 1916 Nr. 61 (dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce XXIII) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zajęcie.

Cały zbiór maku zostaje zajęty, bez względu na to, czy pochodzi on z nasienia producenta własnego, czy też z nasienia, dostarczonego na wiosnę przez Komendę obwodową.

§ 2. Obrót.

Wszelki obrót makiem jest wzbroniony.

§ 3. Przyjęcie.

Mak zostanie zakupiony za pośrednictwem osób legitymowanych w tym celu przez „Centralę dla użytkowanie płodów rolnych“ przy Jenerał-Gubernatorstwie, producenci zaś obowiązani są sprzedać wszystek swój mak po cenach ustanowionych w § 4. Nasienie maku nie może być zatrzymane.

§ 4. Cena przyjęcia.

Cenę przyjęcia ustanawia się na 145 koron 100 kg. loco stacya kolejowa.

§ 5. Postanowienie karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez c. i k. Komendę obwodową po myśli § 10 na wstępie wymienionego rozporządzenia, względnie ze względu na zakaz wywozu po myśli § 7 rozporządzenia Nr. 47 z dnia 15. grudnia 1915.

§ 6. Interesy zawarte wbrew zakazowi, moc wsteczna.

Postanowienia §§ 11 i 12 na wstępie wymienionego rozporządzenia mają zastosowanie także w odniesieniu do maku.

361.

Sprzedaż i kupno skóry zwolnionej od zajęcia.

Celem rzeczywistej dostawy skóry zwolnionej od zajęcia przemysłowi zajmującemu się odrabianiem skórą i w interesie zaopatrzenia ludności cywilnej w obszarze Wojskowego Jenerał gubernatorstwa, upoważniono wyłącznie Akcyjne Towarzystwo Polskiej Centrali handlowej z siedzibą w Radomiu do zakupna w zakresie obowiązujących cen maksymalnych wszystkich zwolnionych od zajęcia w obrębie Gubernii wyrobionych skór w Radomiu, jako nienadającej się dla celów wojskowych skóry. Do umowy tej przystąpił „Główny Komitet Ratunkowy“, jako współkontrahent.

Temsamem ma Akcyjne Towarzystwo Polskiej centrali handlowej zakupić wszystkie przez urząd dla odbioru skóry, względnie przez jego komisye dla zakupna skór zwolnione od zajęcia ilości skóry, co do których certyfikaty zwolnienia złożono w c. i k. Ko-

mendzie obwodowej. Również mają komisye Towarzystwa Akcyjnego, Polskiej centrali handlowej dla zakupna skóry, objąć skórę wprowadzoną z zagranicy.

Towarzystwo Akcyjne Polskiej centrali handlowej utworzy komisye dla zakupna, których członkowie otrzymają legitymacye wizowane przez centralę materyałów surowych przy Wojskowem Jenerał-Gubernatorstwie.

Zakupno nastąpi za natychmiastową zapłatą właścicielowi skóry przez Akc. Tow. Polskiej centrali handlowej, stosownie do jakości, w zakresie obowiązujących cen maksymalnych, według cen ustanowionych przez zarząd dla odbioru skóry, względnie jego komisya dla zakupna skór.

Ustanowienie ceny za skórę, wprowadzoną po 10/9 1916. z zagranicy, ma w myśl punktu 4. rozp. J. Nr. 1011 z 1916 r. nastąpić w ten sposób, że do faktury oryginalnej, która jako taka uznaną została, doliczą się rzeczywiście koszta cła i przewozu, a do sumej w ten sposób otrzymanej dodaje się 5% jako zysk. Każdemu usiłowaniu, mającemu na celu udaremnić oddanie skóry na sprzedaż Akc. Tow. Polskiej centrali handlowej, należy bezwzględnie zapobiec w myśl punktu 4. rozp. J. r. 1011 z 1016 r.

Sprzedaż odbywa się w magazynach obwodowych Akc. Tow. Polskiej centrali handlowej na podstawie asygnat obwodowego komitetu ratunkowego bezpośrednio i tylko przemysłowi zajmującemu się obrabianiem skóry z doliczeniem do obowiązujących cen maksymalnych 10%-ej nadwyżki za nakład.

Przy każdej sprzedaży należy kupującemu wręczyć rachunek, zawierający ilość, cenę i sumę odrębnie co do każdego gatunku.

Używanie podeszew drewnianych przez ludność cywilną w najszerszym zakresie jest wobec braku podeszew nieuniknione.

Na to należy zwrócić szczególną uwagę komitetów ratunkowych, których usiłowaniom pod tym względem będzie udzielone najmożliwsze poparcie. W tym celu złożono już kilkakrotnie Głównemu komitetowi ratunkowemu w Lublinie ofertę z próbkami; nadto można, w razie potrzeby, zażądać w centrali dla materyałów surowcowych przy Wojskowem Jenerał-Gubernatorstwie podania adresów dostawców podeszew drewnianych w Monarchii.

O wszelkich trudnościach lub nieporządkach w powyższej sprawie należy donieść Komendzie obwodowej.

Ceny za obówie i naprawę obuwia winni odpowiadać obecnym kosztom nabycia. C. i k. Komenda obwodowa będzie we wszystkich doniesionych wypadkach podbijania cen lub wyzyskiwania ludności cywilnej nakładała najsurowsze kary.

362.

Tępienie myszy polnych.

W razie pojawienia się większej ilości myszy polnych, winne gminy i obszary dworskie przeprowadzić energiczną akcyę tępienia myszy za pomocą owsa strychninowanego. Komenda obowodowa jest skłonną dostarczyć odpowiedniej ilości owsa strychninowanego gminom i obszarom dworskim.

Koszta trucia myszy wynoszą w przybliżeniu 1.800 koron na 1000 mg.

Bliższych wiadomości udziela oddział gospodarczy Komendy obwodowej, gdzie także należy wnosić zamówienia na owies strychninowany.

363.

Ograniczenie wydawania bezpłatnego lub po zniżonych cenach drzewa budulcowego z lasów rządowych pogorzelcom wojennym.

Wskutek rozporządzenia Dyrekcyi lasów przy wojskowem Jenerał Gubernatorstwie Nr. 51897/16 zawiadamia się, że w przyszłości:

a) nie będzie się zupełnie wydawać drzewa budulcowego okrągłego bezpłatnie ani też po zniżonych cenach pogorzelcom wojennym miast i miasteczek, zaś pogorzelcom wojennym wsi zupełnie biednym wyjątkowo tylko wtedy, jeżeli uzasadnią w sposób niewątpliwy przyczynę dla której dotychczas się nie odbudowali oraz dla jakich powodów potrzebują do odbudowy drzewa okrągłego nie cegieł i materyału drzewnego rzniętego.

b) tylko takie osoby będą mogły liczyć na otrzymanie drzewa bezpłatnie lub po zniżonej cenie z tytułu akcyi ratunkowej, których zabudowania zniszczone zostały przez wydarzenia wojenne, zaś prośby o drzewo na odbudowanie parkanów lub zabudowań spalonych jeszcze przed wojną lub już po okupacyi uwzględniane nie będą.

c) c. i k. Komanda obwodowa dostarczać będzie po tanich cenach cegieł i desek, o ile na to jej zapasy wystarczą w każdym razie w ograniczonym rozmiarze i pod warunkami pod a) wymionionymi,

d) podania mają strony wnosić na ręce urzędów gminnych, które winny wyłączyć podania nie zasługujące na uwzględnienie, a Komendzie przedkładać tylko takie, które na szczególne uwzględnienie zasługują; tylko takie podania należy z końcem każdego miesiąca zbiorowo przedkładać Komendzie obwodowej wraz z wykazem sporządzonym z zapodaniem

powierzchni zabudowanej zburzonego objektu, ilości i rodzaju drzewa budowlanego okrągłego i materyału rozniętego, lub też mającego się udzielić drzewa opałowego, wreszcie ile bezpłatnie względnie po zniżonej cenie.

e) wreszcie zwraca się uwagę Urzędów gminnych na to, że nie należy do wykazu wciągać tych prośb o udzielenie drzewa, które nie odpowiadają warunkom powyżej pod a) b) d) zapodanym; prośby takie należy wprost przesłać tutejszemu obwodowemu Urzędowi leśnemu, które je będzie w miarę możności licząc po cenach taryfowych realizował.

Urzędy gminne mają wspomniane powyżej wykazy po należytem wypełnieniu przesłać odnośnemu miejscowemu Komitetowi ratunkowemu obywatelskiemu, który po stosownem zaopiniowaniu przeszle wykazy najdalej do 20. każdego miesiąca przynależnemu posterunkowi żandarmeryi celem doręczenia ich Komendzie obwodowej. Tej drogi urzędowej należy jaknajściślej przestrzegać, gdyż podania wnoszone z ominięciem jej nie będą wogóle poddawane urzędowaniu.

Powyższe zarządzenia należy w gminie ogłosić.

364.

Pokątne leczenie zwierząt.

W myśl § 220 rosyjskiej ustawy sanitarnej w ostatniem wydaniu nie wolno nikomu, kto nie posiada odnośnego świadectwa, zajmować się jakąkolwiek gałęzie praktyki lekarskiej, a temsamem i weterynarskiej.

Przekroczenia tego rozporządzenia podlegają ukaraniu przez sądy.

Austryacka ustawa o zarazach zwierzęcych zawiera podobne postanowienia w §§ 29 i 64.

Zakazuje się przeto surowo zajmowania się praktyką weterynarską osobom niepowołanym; każdy podobny wypadek który dojdzie do wiadomości c. i k. Komendy obwodowej będzie sądom do ukarania odstąpiony.

C. i k. Żandarmerya i Urzędy gminne mają dopilnować przestrzegania tego zarządzenia i donosić o każdym wypadku pokątnego leczenia zwierząt.

365.

Obrót handlowy w obrębie obszaru okupowanego i wywóz z obszaru okupowanego.

Artykuł I.

Po § 3 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp. należy wystawić następujące postanowienia:

§ 3a.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy wywóz towarów z obszaru okupowanego, który nie jest zakązany według §§ 1 i 2, musi być zgłószony w Komendzie obwodowej, z której okręgu urzędowego wywóz następuje.

Zgłoszenie będzie potwierdzone z podaniem miejsca pochodzenia, rodzaju towarów i miejsca wywozu.

§ 3b.

Ograniczenie obrotu w obrębie obszaru okupowanego.

Jeneral-Gubernator może w drodze rozporządzenia uzależnić obrót między poszczególnymi obwodami co do niektórych artykułów, wymienionych w § 1, od pozwolenia Komendy obwodowej lub poddać go innym ograniczeniom.

Artykuł II.

§ 7, ustęp 2, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp. winien brzmieć:

Przy przekroczeniach. oznaczonych w pierwszym ustępie, oraz przy przekroczeniach ograniczeń obrotu, zarządzonych na mocy § 3b, można obok kary orzec utratę towarów, będących własnością skazanego, które są przedmiotem orzeczenia karnego. Jeżeli towary zostały już sprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

Artykuł III.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

366.

Towarzystwo Akcyjne Polska Centrala Handlowa w Radomiu.

Wobec licznych zgłaszań do Polskiej Centrali Handlowej kupców, opatrzonych nieraz świadectwami lub zleceniami c. i k. Komend obwodowych. Zarząd Polskiej Centrali Handlowej czuje się w obowiązku zakomunikować c. i k. Komendzie obwodowej zasady, na jakich, zgodnie z postanowieniem odnośnych c. i k. Władz, rozsyłane będą towary do poszczególnych ob-

wodów i tam pomiędzy kupujących rozdzielane.

Towary, sprowadzone przez Polską Centralę Handlową podzielić należy na dwie grupy:

Grupa I.—są to towary, sprowadzone z krajów neutralnych, co do których Polska centrala Handlowa otrzymała pełny przywilej. Towary te rozdzielane być muszą najściślej pomiędzy wszystkich detalistów.

Grupa II.—są towary sprowadzone z Monarchii, na które prawa do 50% kontyngentów przelane zostały przez Główny Komitet Ratunkowy na rzecz Polskiej Centrali Handlowej.

Co do tej drugiej grupy, Polska Centrala Handlowa, jako instytucya społeczna, dążyć będzie również do jak najsprawiedliwszego podziału towarów z prawem jednak stosowania zasad, obowiązujących dotychczas Komitety Ratunkowe.

Wszystkie towary, sprowadzone przez Polską Centralę Handlową do głównych składów, rozdzielane będą następnie pomiędzy pojedyncze obwody na podstawie obowiązującego klucza, w porozumieniu się z czterema c. i k. Urzędami Wywiadowczemi (Auskunftstelle), a mianowicie: z Krakowskim, Lwowskim, Radomskim i Rzeszowskim.

W każdym obwodzie sformowaną zostanie filia Polskiej Centrali Handlowej. Zakres działalności takiej filii leżeć będzie jedynie tylko w inkasowaniu należytości od nabywców i wydawaniu towarów ze składów Polskiej Centrali Handlowej, na podstawie posiadanego przez nabywcę świadectwa, wydanego przez Komisyę aprowizacyjną.

Samą akcyą rozdzielania towarów pomiędzy detalistów zająć się muszą w każdym obwodzie Komisye aprowizacyjne, działające wspólnie z przedstawicielami c. i k. Komend obwodowych.

Ceny detaliczne na towary, sprowadzone za pośrednictwem Polskiej Centrali Handlowej, na podstawie cen brutto i doliczonych do nich kosztów handlowych, zgodnie z ustawą Polskiej Centrali Handlowej, której celem jest pracować bez zysków, zatwierdzone przez odpowiednie władze, zostaną ogłoszone w cennikach urzędowych i prywatnych i obowiązywać będą przy sprzedaży detalicznej.

Z wyżej przytoczonych danych, ustanowionych przez odnośne c. i k. władze, wynika, że Polska Centrala Handlowa nie zajmuje się wydawaniem towarów poszczególnym kupcom i dlatego nie jest w stanie zaspakajać już obecnie zgłaszających się interesentów, chociażby nawet opatrzonych odpowiedniemi zleceniami c. i k. Komend obwodowych.

Zaznaczając wreszcie, że Polska Centrala Handlowa nabyła w Monarchii i w krajach neutralnych przeszło 100 wagonów artykułów spożywczych i pierwszej potrzeby na sumę przeszło 4 milionów koron, że towary te dopiero są w drodze i do składów Centrali jeszcze nie nadeszły Zarząd Polskiej Centrali Handlowej czuje się w obowiązku wyjaśnić zupełną bezpodstawność dotychczas napływających skarg na Centralę, odnośnie do niewydawania lub stronniczego rozdzielania pomiędzy nabywców.

Z chwilą nadejścia towarów i przygotowania ich do dalszej dyspozycyi, wszystkie c. i k. Komendy obwodowe zostaną zaraz o tem zawiadomione.

367.

Niedozwolony Handel i Przemytnictwo.

W myśl rozporządzenia c. i k. Wojsk. Jener. Gubernatorstwa w Lublinie E. V. präs. Nr. 13901/16, ogł sza się jak następuje:

Pomimo ostrych zakazów szerzy się przemytnictwo i niedozwolony handel w niektórych gminach obwodu w zatrważający sposób. By temu zapobiedz zarządza się:

1) osoby przyłapane na przemytnictwie, lub niedozwolonym handlu bez względu na to czy są, lub nie są właścicielami zakwestyonowanych towarów, będą natychmiast aresztowane i zatrzymywane w więzieniu aż do przeprowadzenia rozprawy.

2) Oprócz konfiskaty zakwestyonowanego towaru zajmie się także wóz i zwierzęta pociągowe, które towar przewoziły bez względu na to, czy są własnością skazanego, lub też nie.

3) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

368.

Wypłata pożyczek.

Zdarzały się wypadki, że Instytucye finansowe pożyczki udzielone i wypłacone w walucie koronowej, przerachowywały w swoich księgach na walutę rublową np. 200 koron—100 rubli i żądały od dłużników zwrotu kapitału w rublach.

W myśl Art. 1243, 1395, 1902 ust. cywilnej pożyczka zwrotna jest w tej walucie, w jakiej udzieloną została, dłużnik do innego zwrotu nie może być zmuszony i nieuzasadnionemu żądaniu może się w drodze sądowej sprzeciwić.

Ostrzega się zatem instytucye finansowe przed podobnem niezgodnem z ustawą postępowaniu z nadmienieniem, że w razie przekroczenia powyższych przepisów odnośnym instytucyom zakazane zostanie dalsze wykonywanie czynności.

369.

Wykonywanie monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy).

Na podstawie §§ 2, 5. i 20. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. Rozp. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wyjątki z pod monopolu.

Z pod monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii) wyjęta jest wódka, sprowadzona z Monarchii austro-węgierskiej, a wyrobiona z owoców lub z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódka, wyrobiona z owoców na terenie okupacyjnym.

Wódka wprowadzona, wyjęta z pod monopolu, podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z opłatą cłową i która wynosi przy tęgości do 50 stopni alkoholu 50%, a przy wyższej tęgości 75% stopy cłowej.

Opłatą tą objęte są rządowe opłaty komisyjne.

§ 2.

Ograniczenie sprzedaży.

Osoby upoważnione w myśl § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii do sprzedaży spirytusu lub wódki, mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę, które są wyjęte w myśl § 1. z pod monopolu, albo zostały nabyte od c. i k. Zarządu Wojskowego. albo wyrobione ze spirytusu lub wódki, nabytych od c. i k. Zarządu Wojskowego.

§ 3.

Ceny nabycia i oddania spirytusu i wódki, ustanowione przez c. i k. Zarząd Wojskowy — ceny sprzedaży.

Producent oddaje c. i k. Zarządowi Wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym po 7 kop., w stanie oczyszczonym po 8·2 kop. za jeden stopień wiadrowy alkoholu, w miejscach odstawy, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy. Ilość i tęgość oddanego płynu oznacza się urzędownie w miejscach odbioru, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy każdemu producentowi.

Wynagrodzenie za rafinowanie ustala się na 1 kop, za stopień wiadrowy alkoholu, zawartego w oddanym i oczyszczonym spirytusie.

Ceny wymienione powyżej i wynagrodzenie za rafinowanie (ustęp 1 i 2) odnoszą się tylko do spirytusu, wyprodukowanego z ziemniaków lub zboża. Spirytusu, wyrobionego z innych płodów (z melasy, buraków), jak również spirytusu, otrzymanego przy fabrykacyi drożdży prasowanych, nie wolno przerabiać na spożycie, lecz jedynie na cele techniczne lub na wywóz za granicę; ceny i wynagrodzenie za rafinowanie tych rodzajów spirytusu ustanowi się w każdym poszczególnym wypadku w razie nabycia ich przez c. i k. Zarząd Wojskowy.

C. i k. Zarząd Wojskowy odstępuje handlarzom koncesyonowanym spirytus lub wódkę po cenie, którą ustali c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatotstwo w ten sposób, aby prowizya handlarza nie wynosiła więcej, jak 50% ceny sprzedaży.

Cena sprzedaży ma być uiszczoną w monecie złotej, która policzoną będzie według ogłoszonej wówczas jej wartości przyjęcia. Urząd odbiorczy upoważnia się do przyjmowania ceny sprzedaży w wypadkach godnych uwzględnienia w innej ustawowej monecie.

Cena sprzedaży wynosi 47 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

Powyższa cena sprzedaży niema zastosowania do wódki, wyjętej według § 1. z pod monopolu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od c. i k. Zarządu Wojskowego spirytusu z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.).

§ 4.

Warunki odbioru, oddania i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają jedynie organa, upoważnione do tego odnośnymi dekretami c. i k. Zarządu Wojskowego.

Spirytus lub wódka oddaje się handlowi jedynie w stanie oczyszczonym, o tęgości 50 lub 95 stopni alkoholu, w ilościach co najmniej jednego wiadra (12.299 litrów), w opieczętowanych i w etykiety zaopatrzonych flaszkach o pojemności 1/40, 1/20 lub 1/4 wiadra, albo w opieczętowanych beczkach lub w innych naczyniach.

Oddanie do handlu uwidacznia się we flaszkach, beczkach lub innych naczyniach, za pomocą etykiet i pieczęci według wzorów, podanych w załączniku A.

Przy sprzedaży w naczyniach zamkniętych muszą być ceny, po których sprzedaje się spirytus lub wódkę, uwidocznione wyraźnie na odnośnem naczyniu. Przy wyszynku musi się obwieścić w lokalu szynkowym ceny za każdą ósmą część litra, wzgl. za naczy-

nie o mniejszej pojemności, w którem szynkuje się wódkę.

§ 5.

Transport.

Każdemu transportowi spirytusu lub wódki powinne towarzyszyć urzędowe poświadczenie, że odbywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego c. i k. Zarządu wojskowego, albo za jego zezwoleniem.

Wyjęte z pod przepisu tego są transporty.

1. likieru, rosolisu, rumu, koniaku i t. d. lub wódki, pędzonej z owoców (§ 1. i § 3., ustęp końcowy);

2. spirytusu lub wódki, oddanych już do handlu przez c. i k. Zązrąd Wojskowy (§ 4., ustęp 2).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryj i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki, mają trzymać się postępowania i przestrzegać wskazań, które wyda każdorazowo c. i k. Zarząd wojskowy, co do rodzaju wyrobu i obrotu, w sprawie napełniania i rozlewania w naczynia, w sprawie oddania i przyjęcia spirytusu i wódki, wreszcie co do obowiązku wykazywania się.

C. i k. Zarząd wojskowy może powołać do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki związki albo zakłady, tudzież ustanowić dla nich obowiązki i pełnomocnictwa.

§ 7.

Zakres koncesyi sprzedaży

Koncesya na handel spirytusem lub wódką, podlegających monopolowi, upoważnia do nabywania takich płynów w tych flaszkach w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd wojskowy (§ 4., ustęp 2).

Koncesya na wyszynk upoważnia do nabywania płynów we wszystkich naczyniach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd Wojskowy, oraz do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych (§ 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii).

Odnośnie do wódki, niepodlegającej monopolowi, upoważnia koncesya do handlu, do nabywania i do sprzedaży wódki we wszystkich naczyniach zamkniętych, używanych w handlu, a koncesya na wyszynk, do nabywania w takichże naczyniach i do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych.

§ 8.

Kontyngent dostawy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem spirytusu lub wódki, zgłosić mają najpóźniej do dnia 31-go lipca każdego roku przez Komendy obwodowe te ilości, które zamierzają z góry wyrobić, względnie przerobić w najbliższym rocznym okresie ruchu (w kampanii), to jest: w czasie od 1-go września jednego do 31-go sierpnia następnego roku. C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo zawiadomi następnie pojedyncze gorzelnie, jakie ilości spirytusu i do których rafineryi dostawić mają. Kontyngent dostawy otrzymają wyłącznie gorzelnie rolnicze według swej zdolności produkcyjnej i w stosunku do wielkości uprawionej roli, należącej do gospodarstwa gorzelni, pod warunkiem. że wywaru otrzymanego przy wyrobie wódki używać będą jako karmy dla bydła.

Gorzelne i rafinerye, które nie były w ruchu w ubiegłej kampanii, otrzymają tylko wówczas kontyngent dostawy, gdy c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zezwoli na podjęcie ruchu; zezwolenia takiego udzielać się będzie jedynie w miarę rzeczywistej potrzeby.

Przedsiębiorstwa, które dostarczą c. i k. Zarządowi Wojskowemu w ciągu kampanii mniej jak 80% ilości, dostawić się mających, mogą być przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zamknięte, o ile nie udowodnią niemożliwości dostarczenia ilości odpowiadającej zgłoszeniu.

Paragraf ten nie dotyczy wódki, wyrobionej z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódki, pędzonej z owoców.

§ 9.

Spirytus denaturowany.

Przywóz i sprzedaż spirytusu denaturowanego nie podlega niniejszemu rozoporządzeniu i będzie przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo osobnymi przepisami unormowane. Także sposób denaturowania i sprowadzania środka denaturacyjnego będą ustalone.

§ 10.

Zaniki.

Gorzelniom rolniczym przyznaje się opust zanikowy w ilości 20% całorocznej produkcyi. Ten opust zanikowy obejmuje wszystkie straty gorzelni powstałe przy wyrobie, w magazynie i z powodu transportu.

Dalsze bonifikowanie gorzelń niema miejsca.

§ 11.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu, znajdujące się w dniu 1-go października 1916 r. w gorzelniach i rafineryach, będą odebrane przez c. i k. Zarząd Wojskowy po cenie i pod warunkami, które wymienia § 3. niniejszego rozporządzenia.

Opłata monopolowa, uiszczona poprzednio za te ilości, będzie przy odbiorze zwrócona, przyczem przyznaje się dla spirytusu rektyfikowanego dodatek w wysokości 2% na pokrycie strat rafinacyjnych i składowych, zatem po 30·6 kop. za stopień wiadrowy odebranego, rektyfikowanego spirytusu.

Zapasy spirytusu i wódki od jednego wiadra w górę, które znajdują się w dniu 1-go października 1916 r., w magazynach (hurtowniach) i u handlarzy, podlegają opłacie dodatkowej w wysokości 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 12.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze weszło w życie z dniem 1-go października 1916 r.

370.

Powołanie Związku przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki.

W odniesieniu do § 6. rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go września 1916 r., Dziennik rozporządzeń Nr. 75, dotyczącego wykonania monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy) zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

Związek przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie ma na terenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie odbierać stopniowo z gorzelń spirytus w ilościach, które zostały jako kontyngent przyznane i podane do wiadomości pojedynczym gorzelniom przez c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w myśl § 8. wymienionego wyżej przepisu wykonawczego.

Związek ma odbierać spirytus w tych rafineryach, którym c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe dotyczące gorzelnie przydzieliło, na podstawie umów, zawartych poprzednio dla rektyfikowania spirytusu między Związkiem a rafineryami.

Związek ma przedłożyć te umowy c. i k. Jenerał-Gubernatorstwu wojskowemu najpóźniej do czasu, w którym nastąpi ogłoszenie kontyngentu, udzielonego gorzelniom. Także o umowach, zawartych dodatkowo z rafineryami, tudzież o zmianach w przedłożonych poprzednio umowach, ma być c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe zawiadomione.

W razie zapotrzebowania spirytusu dla celów wojskowych mają gorzelnie względnie Związek przedsiębiorców gorzelń dostawić spirytus przedewszystkiem i bezzwłocznie c. i k. Zarządowi wojskowemu, i to: spirytus surowy po cenie 7 kop. loco stacya kolejowa, zaś spirytus rektyfikowany po cenie 8·2 kop. loco rafinerya, za stopień wiadrowy alkoholu.

W wypadku takim badać się będzie ilość i tęgość spirytusu surowego w gorzelni, zaś spirytusu rektyfikowanego w rafineryi.

Związek ma podać do wiadomości odnośnych Komend obwodowych spis osób, zajętych przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Osoby te muszą być pełnoletnie i nieposzlakowane i mają się zgłosić do odnośnej Komendy obwodowej w celu otrzymania dekretu upoważniającego (§ 4., ustęp 1. przepisu wykonawczego). Związek odpowiada za czynności i zaniedbania wszystkich organów, zaopatrzonych dekretami upoważniającymi, tudzież za to, aby żadne inne osoby nie były zajęte wykonywaniem egzekutywy względem stron.

Artykuł II.

Za spirytus surowy, odebrany w myśl art. 1. niniejszego rozporządzenia, ma Związek uiścić poszczególnym gorzelnom w terminie miesięcznym cenę, ustanowioną w § 3., ustęp 1. przepisu wykonawczego, przyczem służy za podstawę urzędowe zbadanie ilości i tęgości spirytusu, dokonane w rafineryi; natomiast rafineryom, które otrzymały surowy spirytus do oczyszczenia, płaci Związek w terminie wzajemnie omówionym 1 kop., tytułem kosztów rafinowania za stopień wiadrowy oczyszczonego i dostawionego spirytusu.

Artykuł III.

Związek ma oddawać handlowi spirytus i wódkę w stanie, w rodzaju i w ilościach, przewidzianych w § 4., ustęp 2. przepisu wykonawczego po cenach, które c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe ustanowi na podstawie § 3., ustęp 4. tegoż przepisu i organom Związku każdorazowo do wiadomości poda.

Wiele spirytusu lub wódki w stanie oczyszczonym może przejść do handlu, oblicza się z ilośc spirytusu surowego, odebranego do rektyfjkacyi.

Na 100% spirytusu surowego, odebranego do rektifykacyi, policza się 96% spirytusu rektyfikowanego pierwszej jakości; 4% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe, transportowe i przy rozlewie) i na uboczne produkta rektyfikacyjne (fuzle, etery i t. d.).

Całkowity obrachunek zaników i ubocznych rektyfikacyjnych odbędzie się po ukończenii kampanii (§ 8. przepisu wykonawczego), mianowicie w pierwszych dniach września, albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Związek ma zapłacić Zarządowi wojskowemu za każdy ubytek, znaleziony przy obrachunku, a przekraczający dozwoloną miarę, należytość wynoszącą 34 kop. od stopnia wiadrowego alkoholu, do klasy c. i k. Komendy obwodowej w przeciągu trzech dni.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, fuzle wody płóczkowe i t. d.) pozostają własnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus lub wódka gotowe do handlu wytrzymać muszą następującą próbę:

10 części spisytusu oczyszczonego o tęgości conajmniej 95% mięsza się z 9 częściami kwasu siarkowego o ciężarze właściwym 1.84; mięszanina ta ogrzana do wrzenia, ma pozostać bezbarwną.

Artykuł IV.

Związek ma dostawiać spirytus lub wódkę, gotowe do handlu, z rafineryi do magazynów (hurtowni), założonych przez Związek, gdzie następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, w umyślnie na ten cel urządzonych rozlewniach, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowien § 4 przepisu wykonawczego.

Związek ma utrzymywać na składzie w magazynach stały zapas wyrobów wódczanych we wszystkich przepisanych miarach, odpowiadający bieżącemu zapotrzebowaniu.

Na etykietach, przewidzianych przepisem wykonawczym, mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

a) przy 50-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1 wiadra	. . . .	23 R. 50 kop.
na flaszkach objętości 1/40 wiadra		— „ 59 „
„ „ „ 1/20		„ 1 „ 18 „
„ „ „ 1/4		„ 5 „ 88 „

b) przy 95-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1 wiadra	. . . .	44 R. 65 kop.
na flaszkach objętości 1/40 wiadra		1 „ 12 „
„ „ „ 1/20		„ 2 „ 24 „
„ „ „ 1/4		„ 11 „ 17 „

Powyższe kwoty nie obejmują ceny naczynia, która ma być uwidoczniona na etykietach obok ceny napoju.

Związek może oddawać spirytus lub wódkę tylko z magazynów i tylko takim handlarzom, którzy wykażą się koncesyą po myśli § 6. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii; postępowanie związku ma być przytem jednolite wobec wszystkich handlarzy rejonu, przydzielonego hurtowni.

Artykuł V.

Spirytusu przeznaczonego do handlu nie wolno wywozić z rafineryi do magazynów (rozlewni) przed uiszczeniem przez Związek do kasy odnośnej c. i k. Komendy obwodowej opłaty, w wysokości 34 kop. za każdy, wywieść się mający stopień wiadrowy alkoholu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który wpłynie do c. i k. Zarządu wojskowego.

Reszta stanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za spirytus surowy ceny, kosztów rafinowania, zaników wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

Artykuł VI.

Związek ma uskuteczniać wpłaty do c. i k. Zarządu wojskowego monetą złotą i walutą rosyjską w tych rozmiarach, w jakich pobiera ją za oddane ilości spirytusu lub wódki.

Artykuł VII.

Związek ma przestrzegać dokładnie wszystkich ustawowych przepisów, dotyczącego wyrobu i rafinowania spirytusu i wodki, przewozu, przelewu. wypłaty, prowadzenia ksiąg i rachunków, przedkładania sprawozdań i t. d., ma także na polecenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego prowadzić dalsze książki i zapiski, tudzież przedkładać sprawozdania i wykazy.

Organa c. i k. Zarządu wojskowego mogą wykonywać prawo dozoru, przewidziane w § 11. ustęp 2. rozporządzenia Najwyższego Wodza Armii, nad wszystkiemi agendami Związku i jego członków.

Artykuł VIII.

Związek ma przy prowadzeniu wszystkich agend dawać pewność, że istotnie rozporządzenie Najwyższego Wodza Armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r, i przepis wykonawczy c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z 26-go września 1916 r. ściśle przestrzegane będą i że wszystkie ilości spirytusu i wódki nabyte w drodze przemytnictwa lub innych oszukańczych machinacyi, dostawione będą do urzędowego zajęcia.

Artykuł IX.

Dla zabezpieczenia wykonania wszystkich zarządzeń c. i k. Zarządu Wojskowego, ma Związek dostarczyć c. i k. Wojskowemu Jeneralnemu Gubernatorstwu kaucyi w kwocie 50.000 koron i złożyć ją gotówką lub w papierach pupilarnych najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo może w razie przekroczeń nakładać na Związek, względnie na te organa jego, które winę ponoszą, kary porządkowe od 10 do 1000 Rubli.

Kaucya powyższa stanowi poręke za niezapłacone kary.

Za wszelkie szkody, przewyższające powyższą kaucyę a wynikłe dla c. i k. Zarządu Wojskowego przez niewypełnienie przez Związek lub jego organa postanowień niniejszego rozporządzenia, ręczy Związek całym swoim majątkiem i przedsiębiorstwami spirytusowymi swych członków, dalej każdy przedsiębiorca gorzelni przynależnem gospodarstwem rolnem i innym majątkiem, w stosunku do wywiezionego z przedsiębiorstwa swego spirytusu lub wódki.

Kaucya będzie zwrócona Związkowi zaraz po zwolnieniu Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, względnie po wypełnieniu wszystkich jeszcze płynnych zobowiązań.

Artykuł X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października 1916 r, o ile Związek do tego dnia zaprowadzi wszystkie urządzenia, potrzebne do wykonania monopolu.

W razie niedotrzymania tego terminu nakłada się na Związek karę w kwocie 100 Rubli za każdy dzień opóźnienia, o ile Związek nie udowodni, że niedotrzymanie terminu powstało bez jego winy.

Artykuł XI.

W razie zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monupolu spirytusu i wódki, ma Związek oddać c. i k. Zarządowi wojskowemu zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w rafineryach, po cenie następującej za stopień wiadrowy alkoholu:

a) za spirytus surowy w rafineryi . 7 kop.

b) za spirytus rafinowany w rafineryi 8·2 „

Do zbycia spirytusu lub wódki, znajdujących się w magazynach (rozlewniach), koncesyonowanym sprzedawcom, ustanowi się odpowiedni przeciąg czasu.

W razie zniesienia c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nie mają zastosowania postanowienia poprzedniego ustępu, dotyczące oddania zapasów spirytusu i wódki.

371.

Akcyza od zapałek.

§ 1.

Wymiar akcyzy.

Akcyza, pobierać się mająca według obowiązujących ustaw krajowych, wynosi od zapałek w opakowaniach do 75 sztuk zawartości jedną kopiejkę, w opakowaniach, zawierających więcej, aniżeli 75 sztuk, dalszą kopiejkę od każdych 75 sztuk i od ułamka tej liczby.

§ 2.

Sposób opłaty akcyzy.

Akcyzę opłacać się będzie przez zakupno urzędownie wydanych opasek. Na każdem opakowaniu musi znajdować się taka opaska, zanim przejdzie ono w obieg.

Nałożenie opaski odbywać się będzie, zależnie od zarządzenia Jenerał-Gubernatorstwa, przez wytwórcę w obrębie miejsca wyrobu albo w pewnych, w obwieszczeniu Jenerał- Gubernatorstwa oznaczonych miejscach, do których wprowadzone zapałki przekazywane będą od granicy pod zamknięciem urzędowem.

Zapałki niezaopatrzone w przepisaną opaskę nie mogą przejść w obieg, ani też być wystawiane na sprzedaż.

§ 3.

Istniejące zapasy.

Znajdujące się na obszarze okupowanym zapasy zapałek muszą być w Komendzie obwodowej, w któ-

rej okręgu urzędowym są zamagazynowane, zgłoszone do dnia 10. listopada 1916 i opodatkowanie według §§ 1 i 2 do dnia 1. grudnia 1916.

Wyjęte z pod obowiązku zgłoszenia są zapasy nieprzeznaczone do sprzedaży, o ile liczba opakowań 20 sztuk a ilość zapałek 2000 sztuk nie przenosi.

Na zgłoszenie wyda się potwierdzenie. Po uskutecznieniu zgłoszenia nie wolno usuwać zapałek z miejsca ich zamagazynowania.

§ 4.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane — o ile czyn karygodny nie podpada pod surowszą karę — przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do trzech tysięcy koron.

Obok kary należy orzec utratę zapałek i opakowań, będących przedmiotem orzeczenia karnego.

§ 5.

Obowiązujące ustawy krajowe.

Obowiązujące ustawy krajowe o akcyzie od zapałek pozostaje w mocy o tyle, o ile są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie weszło w życie z dniem 1. listopada 1916.

372.

Obowiązek uiszczenia podatku przemysłowego przez dostawców, zakupujących i t. d.

Podług artykułu 366, 415 i 433 rosyjskiej ustawy przemysłowej zobowiązani są przedsiębiorcy i dostawcy do opłaty podatku przemysłowego.

Ze względu na wielki rozmiar transakcyi dla celów wojskowego zapotrzebowania względnie aprowizacyi Monarchii i obszaru okupowanego poleca się Komendom, zakładom i posterunkom urzędowym aby po użyciu wszystkich do dyspozycyi pozostających środków współdziałały w tym kierunku, iżby każde przedsiębiorstwo dostawne i t. p. także w ponoszeniu publicznych danin współdziało.

Zarządzenie to wydanem zostaje przedewszystkiem na tej podstawie, iż właśnie te transakcye przy uwzględnieniu ich rozmiarów, pewności zapłaty odbiorcy i wywołanych stosunkami wojennemi specyalnych przyjaźń ich powstaniu i zakończeniu, nie powinny być wyjęte z pod zaprowadzonego ogólnego opodatkowania tem bardziej, że obciążane wywołane każdorazowem poddaniem tego rodzaju interesów ustawowemu opodatkowaniu w przeciwstawieniu interesom przedsiębiorcy jest tak nieznacznem, iż z pewnością nie będzie ono powodem nie odejścia do skutku umowi ani też ujemnie nie wpłynie na zawrzeć się mające warunki.

Wymienione zatem powyżej posterunki służbowe dla zawarcia interesów są obowiązane każdy przedmiotowy interes zawarty z firmami krajowemi lub zagranicznemi (także austryackiemi) lub pojedynczemi osobami (np. zamówienie. zakupno produktów surowych, środków żywności i t. p.) podać do wiadomości oddziałowi skarbowemu dotyczącej Komendy obwodowej i na jego żądanie udzielić wszelkich informacyi względem rozmiaru, wypłaty i obrachunku interesu. Umowy i ugody zawarte przez Komendy obwodowe mają oczywiście także być podane do wiadomości Oddziału skarbowego.

Oddział skarbowy ma każde dotyczące ogłoszenie bezzwłocznie załatwić i zabezpieczyć ustawowe opodatkowanie strony.

W tym celu może Oddział skarbowy wypłatę należnej kwoty albo części tejże przy dotyczącej kasie uczynić zależną od uiszczenia podatku a organa likwidujące mają aię stosować do jego poleceń w przeciwnym bowiem razie od winnych przypadający podatek ściągniętym zostanie.

Zarządzone współdziałanie Komend obwodowych do pociąganie stron do uiszczeń ustawowych podatkowych ma się odbywać we wszystkich wypadkach, w których Komendy obwodowe stronom udzielają zezwolenia na przeprowadzenie akcyi handlowych jak np. przy sposobności wystawienia legitymacyj podróżnych, zezwoleniach zakupu, przywozu lub wywozu i t. p. Przy wszystkich tego rodzaju okazyach należy udzielenie dotyczące zezwolenia uczynić zależnem od poprzedniego wykazania się przez stronę wykupem potrzebnego patentu.

Zarządy miast i gmin mają przy zawarciu umów i interesów dostawnych w analogiczny sposób przy opodatkowaniu współdziałać.

To zarządzenie odnosi się także do obecnie ukończonych interesów.

373.

O podwyższeniu należytości pocztowych.

§ 1.

Od 1-go października 1916 r. począwszy ustanawia się należytości pocztowe dla wewnętrznego obrotu c. i k. obszaru okupacyjnego w Polsce jak i w obrocie z c. i k. obszarem okupacyjnym w Serbii, Albanii, Czarnogórą, Austyą, Węgrami, Bośnią i Hercegowiną jak następuje:

1. Listy:
   Za list do 20 gr. . . . . 15 h.
   za każdych dalszych 20 gr. . . . . . . 5 h.
2. Karty korespondencyjne:
   Za pojedynczą kartę korespondencyjną lub każdą część podwójnej karty korespondencyjnej, a mianowicie:
   a) za kartę korespondencyjną, wydaną przez zarząd pocztowy z wydrukowanym znakiem pocztowym . . . . . . , ... 8 h.
   b) za inne karty . . . . 10 h.
3. Druki:
   Za każdych 50 gr. (najwyższa waga 2 kg.) 3 h.
4. Próbki towarowe:
   Za każdych 50 gr. (najwyższa waga 350 gr.) 5 h.
   najmniej jednak . . . . 10 h.
5. Przesyłki mięszane: (składające się z druków i próbek towarowych):
   Za każdych 50 gr. (najwyższa waga 2 kg.) 5 h.
   najmniej jednak . . . . 10 h.
6. Należytość wpisowa:
   Dla każdej przesyłki . . . . 25 h.
7. Listy wartościowe:
   a) należytość jak za list polecony o równej wadze:
   b) należytość wartościowa:
   za każdych 300 K. podanej wartości lub początkowej części tejże . . . . 10 h.
   całkowita należytość za list wartościowy wynosi jednak najmniej . . . . . . , . . . 60 h.
8. Pakiety:
   do 5 kg. . . . . 80 h.
9. Przekazy pocztowe:
   Należytość składa się:
   a) z należytości zasadniczej . . . . . 15 h.
   za każdy przekaz,
   b) z należytości wartościowej . . . . 5 h.
   za każdych 50 K. lub początkowej części tychże.
10. Pakiety obciążone zaliczką:
   Należytości przy nadaniu:
   a) należytość jak za przesyłkę równorzędną bez zaliczki;
   b) należytość za okazanie . . . . . . 10 h.
   Należytości w razie wykupna zaliczki:
   Za przesłanie ściągniętej kwoty pobiera się zwyczajną należytość przekazową. Potrąca się ją od kwoty zaliczkowej:
11. Należytość awizacyjna
   Za doręczenie przekazu pocztowego lub awiza na list polecony, wartościowy lub pakietu 5 h.
12. Za uwiadomienie o niedoręczalności pakietów:
   Należytość wynosi . . . . 25 h.
   Należytość tę należy uiścić przy doręczeniu zawiadomienia.
13. Za upoważnienie wypłaty:
   z powodu zaginięc a przekazu i t. p.
   Należytość wynosi . . . . 25 h.
   którą uiścić należy przy zgłoszeniu zaginięcia lub t. p.
14. Za dochodzenie o należytem doręczaniu przesyłki za rewersem . . . . 25 h.
   Należytość tę należy uiścić w chwili żądania wdrożenia dochodzeń.
15. Należytość cłowa:
   za oclenie przez pocztę:
   za każdy pakiet . . . . , 25 h.
   za każdą przesyłkę poczty listowej . . 5 h.

§ 2.

Należytości te mają zastosowanie tylko dla tego rodzaju przesyłek, które w relacyach na wstępie wymienionych każdocześnie są dozwolone.

§ 3.

Dla dopuszczonych przesyłek poczty listowej w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskim obowiązują te same należytości.

Należytość przekazowa w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem wynosi . , ... 25 h.
Za każdych 50 koron lub początkowej części tychże.

374.

Obrót przekazowy pomiędzy c. i k. obszarem okupowanym w Polsce a Cesarstwem Niemieckiem i Jenerał-Gubernatorstwem warszawskiem.

Na podstawie § 5. ust. 2. rozporz. Naczelnego Wodza armii z dnia 24-go lutego 1916 r. o służbie pocztowej i telegraficznej, zaprowadza się z dniem

1-go września 1916 r. obrót przekazów pocztowych pomiędzy c. i k. obszarem okupowanym w Polsce a Cesarstwem Niemieckiem i Jenerał-Gubernatorstwem warszawskiem, pod następującymi warunkami:

1. Przekazy pocztowe można nadawać z obszaru Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego lubelskiego do **wszystkich** miejscowości Państwa niemieckiego, jakoteż terytoryum Jenerał-Gubernatorstwa warszawskiego, a z Niemiec oraz z Jenerał-Gubernatorstwa warszawskiego do **wszystkich** miejscowości w obrębie Jenerał-Gubernatorstwa lubelskiego.

2. wszystkie c. i k. etapowe urzędy pocztowe I. klasy c. i k. Jen. Gub. lubelskiego upoważnia się do przyjmowania przekazów pocztowych do Niemiec i Jen. Gub. warszawskiego, oraz do wypłaty stamtąd nadeszłych przekazów;

3. jeden nadawca może nadać w obrębie Jen. Gub. wojsk. jednego dnia za pomocą przekazu pocztowego za granicę najwyżej taką kwotę, jaka dozwolona jest jako najwyższa kwota przesyłki zagranicznej;

4. Naczelna Komenda armii zastrzega sobie prawo odmówić bez podania powodów przesyłki przekazów pocztowych nawet po przyjęciu ich przez etapowe urzędy pocztowe i zarządzić wypłatę nadawcy wpłaconej przez niego kwoty;

5. do przesyłek pieniężnych do Niemiec, oraz do Jen. Gub. warszawskiego należy używać w Jen. Gub. wojsk. specyalnie na ten cel przeznaczonych blankietów (cena 3 hal.);

6. najwyższą kwotę oznacza się dla przesyłki jednym przekazem z Jen. Gub. wojsk. do Niemiec, oraz do Jen. Gub. warszawskiego na 800 marek, stamtąd zaś do c. i k. Jen. Gub. wojsk. na 1000 kor.; przekazy pocztowe pierwszego rodzaju należy wystawiać w walucie markowej, drugiego zaś w koronowej;

7. wzajemny stosunek wartości obu walut będzie ustawiany dla Jen. Gub. wojsk. lubelskiego każdorazowo zgodnie z obowiązującym dla ruchu między Austryą a Niemcami kursem pieniężnym; c. i k. etapowe urzędy pocztowe są obowiązane pomagać interesentom przy przerachowywaniu nadawanych kwot na podstawie urzędowych tablic wartości;

8. przekazane kwoty wypłaca się w obrębie Jen. Gub. wojsk. w walucie koronowej;

9. należytość za przesyłkę przekazów jest ta sama co w obrocie pomiędzy austr.-węg. Monarchią a Niemcami; wynosi więc za przekazy do 40 koron 20 hal., za każde zaś dalsze 20 koron lub część tej kwoty 10 hal.;

10. warunki przesyłki są w ogóle te same co w obrocie pomiędzy c. i k. obszarem okupowanym Polski a Monarchią austr.-węg. (rozporz. Nacz. Komendy etapowej z 4-go września 1915 r., Dz. rozp. c. i k. Zarz. wojsk. w Polsce Nr. 42), przekazy muszą być jednak wystawione w języku niemieckim; termin reklamacyjny wynosi 1 rok licząc od dnia nadania, termin ważności przekazu 1 miesiąc licząc od najbliższego pierwszego miesiąca bezpośrednio po dokonaniu wypłaty następującego. Po upływie tego terminu ważności może nastąpić wypłata przekazu nadawcy tylko na podstawie specyalnego upoważnienia, które wydaje c. k. fachowy departament obrachunkowy poczty II. we Wiedniu;

11. podobnie jak przy obrocie z austr.-węg. Monarchią jest także w obrocie z Niemcami oraz z Jen. Gub. warszawskiem wzbronione przesyłanie jakichkolwiek pisemnych wiadomości na odcinkach przekazów; niedopuszczone są również przesyłki telegraficzne, pospieszne (express) jakoteż potwierdzenia wypłaty;

12. odnośnie do odpowiedzialności poczty obowiązują przepisy służbowe o obrocie przekazowym w c. i k. obszarze okupowanym (§ 7.).

375.

Dopuszczenie obrotu pocztowego pomiędzy Szwajcaryą, Danią i Norwegią.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 24-go lutego 1916 r. o służbie pocztowej i telegraficznej dopuszcza się obrót pocztowy pomiędzy c. i k. obszarem okupowanym w Polsce z jednej strony, **a Szwajcaryą, Danią i Norwegią z drugiej strony.**

Przy obrocie tym obowiązują ta same warunki, jakie ustanowiono obwieszczeniem c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 19-go lipca 1916 r. dla ruchu pocztowego z Holandyą i Szwecyą.

376.

Dopuszczenie obrotu pocztowego z Bułgaryą i Turcyą.

Na podstawie § 5. ustęp. 2 rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza armii, z dnia 24-go lutego 1916 r. o służbie pocztowej i telegraficznej, podejmuje się ruch pocztowy pomiędzy c. i k. obszarem okupowanym w Polsce z jednej strony, a Bułgaryą i Turcyą z drugiej strony.

Przy tym obrocie obowiązują te same warunki, które ustanowiono obwieszczeniem Naczelnej Komendy armii z dnia 19-go lipca 1916 r. dla obrotu pocztowogo z Holandyą i Szwecyą.

377.

Wprowadzenie w obszarze okupowanym pocztowej służby przekazowej do Armii w polu.

1. Począwszy od 11-go września 1916 r. mogą być w etapowych urzędach pocztowych I. klasy nadawane kwoty pieniężne do Armii w polu i do Floty za pośrdenictwem zwykłych przekazów pocztowych.

Z tym samym dniem zostaje wstrzymane przyjmowanie prywatnych listów pieniężnych do osób przynależnych do Armii w polu lub do Floty i dotąd dopuszczalne są do przesyłki tylko służbowe listy pieniężne.

2. Dopuszczalne są do przesyłki do Armii w polu i do Floty prywatne przekazy pocztowe opiewające na kwotę najwyżej 100 kor., służbowe (wolne od opłaty) przekazy pocztowe na kwotę najwyżej 1000 koron. Przekazy pocztowe adresowane „posterestante" i takie, które miałyby być doręczone telegraficznie, przez umyślnego posłańca, do rąk własnych, lub za wystawieniem poświadczenia odbioru, nie są dopuszczalne.

3. Prywatne przekazy pocztowe do Armii w polu i do Floty podlegają tej samej opłacie, jak przekazy pocztowe do Monarchii austryacko-węgierskiej.

4. Jako przekazów pocztowych używać należy formularzy zaprowadzonych dla obrotu wewnętrznego.

Wysyłający winien na przedniej stronie odcinka przekazu pocztowego wypisać kwotę i swój adres, na odwrotniej stronie tego odcinka pełny adres odbiorcy, w ten sam sposób jak na przedniej stronie przekazu.

5. Poza tem obowiązują co do tych przekazów postanowienia dotyczące wewnętrznego obrotu w obszarze okupowanym.

378.

Podwyższenie opłat telegraficznych.

Zarządzone obwieszczeniem c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 5-go września 1916 r. dla obrotu z Węgrami podwyższenie należytości za telegramy na 8 hal. za słowo, najmniej zaś na 1 Kor. za każdy telegram, zaczyna z dniem 1-go października 1916 r. obowiązywać również w wewnętrznym obrocie c. i k. obszaru okupowanego w Polsce, oraz w obrocie z c. i k. obszarami okupowanymi w Serbii i Albanii, Czarnogórzem, Austryą i Niemcami.

379.

Zakaz rozszerzania czasopism.

Rozszerzanie niżej wymienionych czasopism, pochodzących z okupowanej przez Cesarstwo Niemieckie części Polski jest zakazane a przekroczenia karane będą grzywnami do 200 koron.

Mianowicie:

Gazeta poranna 2 grosze;
Polak katolik;
Goniec poranny i wieczorny;
Hajnt;
Moment;
Hazefira;
Nasza Trybuna;
Nasza Sprawa;
Lud polski;
Widnokrąg;
Lebensfragen;
Neue Lodzer Zeitung;
Gazeta Łódzka;
Godzina Polski;
Lodzer Tagblatt;
Lodzer Volksblatt;
Deutsche Post;
Goniec Częstochowski;
Kuryer Zagłębia;
Głos Polski;
Kurjer Płocki;
Goniec Kujawski;
Głos wiary.

380.

Kolejka Jędrzejów—Bogorja.

Rozkład Jazdy.

Do następujących pociągów przyjmowani będą podróżni w miarę wolnych miejsc.

W razie wstrzymania ruchu lub utraty połączeń niemają podróżni prawa do żądania odszkodowań.

Bogorja Jędrzejów.

Połączenie		pociąg Nr. 2	pociąg Nr. 4	pociąg Nr. 6	pociąg Nr. 8	pociąg Nr. 10
	Wiedeń	10.17	6.33 | 6.46	6.32 | 6.46	6.32 | 6.46	—
	Kraków	4.42 | 4.52	9.14	1.56	1.56	—
	Lublin	—	—	1.21	—	—
		—	—	—	—	—
Km.	**STACYE**					
	Bogorya	3.25	6·20	9·10	10.20	12.50
4.0	**Wola-Małkowska**	3.45	6·40	9·30 35	10.42	1.10
10.6	**Rakówki**	4.14	7·08	10·03	11.10 11.38	1.38
17 0	**Raków**	4.46	7·40 45	10·35 11·00	12.10 12.30	2.09 2.15
26.0	**Potok**	5.30	8·30	11·45 11·50	1.15 1.30	3.01
34.0	**Drugnia**	6.10	9·10 30	12·30 12·36	2.12	3.42
38.7	**Strojnów**	6.35	9·54 10·00	1·00	2.35 3.00	4.06 4.10
46.8	**Chmielnik**	7.16 8.00	10·42 10·50	1·43 2·00	3.42 3.55	5.52 6.32
54.6	**Sędziejowice**	8.36	11·26	2·38 2·55	4.32	7.10
61.4	**Kije-Pińczów**	9.05	11·54 12·00	3·32	5.00 07	7.45 50
67.6	**Stawy**	9.30	12·25	4·02 20	5.32	8.22
76.0	**Jasionna**	10.08	1·03	5.02	6.10	9.05
84.5	**Jędrzejów**	10.50	1·45	5.44	6.52	9.46

UWAGA: Pociągi kursują tymczasowo tylko do i od Chmielnika. Regularnie kursują codziennie pociągi Nr. 3. i Nr. 6.

Ruch innych pociągów zostanie w swoim czasie ogłoszony. Cyfry podkreślone odnoszą się do czasu nocnego.

Rozkład jazdy ważny z dniem otwarcia.

C. i k. Komendant obwodu

Karol Broudre Podpułkownik m. p.

Drukarnia Topioła, w Busku.